

قانون مقررات صادرات و واردات

الف - کلیات

ماده ۱ - صدور و ورود هر نوع کالا منوط به رعایت این قانون بوده و قوانین و مقررات مغایر ملغی است. دولت موظف است مواد جدید یا مواردی که نیاز به اصلاح دارد، همزمان با لایحه بودجه سالانه جهت تصویب به مجلس شورای تقدیم نماید.

تبصره - وزارت بازرگانی موظف است تغییرات تعرفه ها و جداول مقررات صادرات و واردات را به اطلاع مجلس شورای اسلامی برساند.

ماده ۲ - مبادرت به امر صادرات و واردات کالا به طور تجاری مستلزم داشتن کارت بازرگانی است که بر اساس ضوابط قانونی توسط وزارت بازرگانی صادر می گردد.

تبصره ۱ - عضویت در اتاق بازرگانی و صنایع معادن برای متقاضیان و دارندگان کارت بازرگانی اختیاری است .

تبصره ۲ - دستگاهها و سازمانها و شرکتهای دولتی دارای ردیف بودجه ای ، پيله وران ، شرکتهای تعاونی مرزنشینان و ملوانان و همچنین واردکنندگان کالای بدون انتقال ارز و صادرکنندگانی که قبل از صدور، بهای کالا را به شعب ارزی بانکها می فروشند، از داشتن کارت بازرگانی معاف هستند.

تبصره ۳ - وزارت بازرگانی می تواند برای شروع به کار صادرکنندگان و واردات کالاهای مورد نیاز تولیدکنندگانی که به طور مستمر نیاز به واردات ندارند ولیکن در مواقع لزوم خود راسا وارد می نمایند. به مدت محدود یا موردی اجازه صادرات یا واردات بدون کارت بازرگانی صادر نماید.

ماده ۳ - کالاهای صادراتی و وارداتی به چهار گروه به شرح ذیل تقسیم می شوند:

۱ - مجاز (کالاهایی که صدور یا رود آنها با رعایت مقررات مربوط بلامانع است .)

۲ - مجاز مشروط (کالاهایی که صدور یا ورود آنها طبق ضوابط قانونی با کسب مجوز از سازمانهای دولتی ذیربط صوت می گیرد.)

۳ - غیر مجاز (کالاهایی که صدور یا ورود آنها به تصویب هیات دولت در چهارچوب قانون منع می گردد.)

۴ - ممنوع (کالاهایی که صدور یا ورود آنها به موجب قانون یا شرع مقدس اسلام منع گردیده است).

ماده ۴ - وزارتخانه ها یا سازمانهایی که واردات یا صادرات کالا موکول به موافقت آنهاست باید همزمان با انتشار آیین نامه اجرایی این قانون نظر کلی در مورد مشخصات و میزان قابل ورود یا صدور کالای موکول به موافقت خود را به وزارت بازرگانی اعلام و در صورتی که به دلایل موجه اعلام نظر کلی مقدور نباشد، بنا به مورد به وزارت مذکور نظریه اعلام دارند. وزارت بازرگانی با توجه به نظر وزارتخانه ذیربط نسبت به اعلام موافقت کلی یا صدور مجوز موردی اقدام خواهند نمود. چنانچه وزارتخانه یا سازمان ذیربط تا ۱۰ روز پس از انتشار و یا پس از تاریخ دریافت تقاضا نسبت به اعلام نظر اقدام ننماید،

وزارت بازرگانی می تواند راسا نسبت به اعلام نظر کلی و یا موردی اقدام کند.

تبصره ۱ - در صورت بروز اختلاف در مورد امکان ساخت یا عدم امکان آن بین وزارتخانه های تولیدی و متقاضی، کمیسیونی متشکل از نماینده تام الاختیار نخست وزیر و نمایندگان وزارتخانه های ذیربط و متقاضی تشکیل می گردد. رای کمیسیون مذکور لازم الاجرا است.

تبصره ۲ - موافقت با ورود کالا طبق مقررات صادرات و واردات کافی بوده و نیازی به مجوز جداگانه برای ترخیص کالا نخواهد بود.

تبصره ۳ - واردات ماشین آلات، اجزاء، قطعات و لوازم یدکی مورد مصرف در تعمیر و نگهداری شناورهای شرکت کشتیرانی جمهوری اسلامی ایران با موافقت وزارت بازرگانی و واردات دارو (فرآورده های دارویی مواد اولیه و مواد جانبی) و مواد بسته بندی آن و تجهیزات و ملزومات پزشکی و آزمایشگاهی و بهداشتی و شیر و غذای کودک و کلیه کتب و نشریات و تجهیزات آزمایشگاهی و ملزومات تحقیقاتی علمی برای دانشگاههای علوم پزشکی صرفا با موافقت وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و نیز واردات مواد و کتب و نشریات و تجهیزات آزمایشگاهی و علمی برای دانشگاهها و موسسات آموزش عالی و تحقیقاتی غیر پزشکی با موافقت وزارت فرهنگ و آموزش عالی، کاغذ، مرکب و کلیشه مخصوص چاپ اسکناس با موافقت بانک مرکزی جمهوری اسلامی نیاز به کسب مجوزهای دیگری نخواهد داشت.

ماده ۵ - در مورد کالاهای صادراتی و وارداتی رعایت استانداردهای اجباری اعلام شده الزامی است.

تبصره - دولت موظف است جهت تسهیل در امر استاندارد در مبادی ورودی و خروجی کشور تجهیزات لازمه آزمایشگاهی را تقویت نماید.

ماده ۶ - اولویت حمل کلیه کالاهای صادراتی و وارداتی کشور با وسایط نقلیه ایرانی است و دولت مکلف است ترتیبی اتخاذ نماید که با بکارگیری کامل وسائط حمل و نقل ایرانی در امر کارگزاری و حمل، کامیونهای خارجی حامل بارهای کشور ایران که از مرز بازرگان وارد می شوند در مرز بازرگان تخلیه شده و توسط کامیونهای ایرانی به نقاط مصرف حمل شود.

تبصره - کامیونهای دارای (کارنه تیر) و کامیونهای حامل کالاهای استثنایی با تصویب شورای عالی ترابری از این امر مستثنی می باشند.

ماده ۷ - به منظور تنظیم میزان حجم واردات و صادرات سالانه کشور، وزارتخانه ها، سازمانها، شرکتهای دولتی و نهادهای رسمی موظفند پیش بینی مقدار کالاهای وارداتی و صادراتی تحت نظارت خود را بر اساس پیش بینی سهمیه ارز تخصیصی و امکانات صادراتی کشور به تفکیک کالا و تعرفه به طور مستدل با ذکر ارزش تقریبی و حجم و وزن حداکثر تا آخر آذر ماه به وزارت بازرگانی اعلام نمایند.

تبصره - وزارت مذکور موظف است جمع بندی اطلاعات موضوع این ماده را جهت برنامه ریزی در اختیار سازمانهای ذیربط قرار دهد.

ماده ۸ - دولت مکلف است در خرید کالا از خارج ابتدا به کشورهایی که موازنه بازرگانی با آنها بدون در نظر گرفتن صادرات نفت و در درجه بعد به کشورهایی که موازنه بازرگانی با آنها با احتساب صادرات نفت از تعادل نسبی برخوردار است، اولویت دهد.

ماده ۹ - دولت مکلف است در مبادلات بازرگانی با رعایت مصالح جمهوری اسلامی ایران به کشورهای اسلامی و کشورهای در حال توسعه و غیر متعهد در صورتی که مواضع معارض با اسلام و مسلمین نداشته باشند اولویت دهد.

ماده ۱۰ - به منظور تحقق یافتن مفاد مواد ۸ و ۹ این قانون و رعایت کامل اولویت های مذکور در این دو ماده و بررسی جوانب مختلف روابط اقتصادی جمهوری اسلامی ایران با کشورهای مختلف و ایجاد موازنه لازم،

کمیسیون به ریاست نخست وزیر و با عضویت وزرا امور خارجه ، نفت ، بازرگانی و امور اقتصادی و دارایی تشکیل و اتخاذ تصمیم می نماید.

تبصره ۱ - دستورالعمل مبادلات بازرگانی با کشورهای موضوع ماده ۹ از لحاظ تسهیلات در شرایط معامله و قیمت توسط کمیسیون موضوع این ماده تهیه و جهت اجرا به سازمانهای اجرایی ذیربط ابلاغ خواهد گردید.

تبصره ۲ - با توجه به ضرورت تنظیم روابط تجاری با کشورهای خارجی در چهارچوب سیاست های کمیسیون مذکور مفاد پیش نویس کلیه مقاوله نامه ها، موافقتنامه ها و قراردادهای مربوط به مبادله کالا قبل از امضا توسط وزارتخانه ها و سازمانهای دولتی باید علاوه بر کسب مجوزهای مقرر در قانون با وزارت بازرگانی هماهنگ شود.

ماده ۱۱ - وزیر بازرگانی موظف است هر چهار ماه یک بار گزارشی شامل سهم کشورهای مختلف در بازرگانی خارجی کشور، ترکیب کالاهای وارداتی و صادراتی با ذکر تعرفه و مبلغ ارزی و ریالی و حجم آنها، مقایسه دوره عملکرد موضوع گزارش با دوره های مشابه در سالهای گذشته ، همراه با ترسیم آینده بازرگانی خارجی کشور را به کمیسیونهای بازرگانی و برنامه و بودجه مجلس شورای اسلامی تقدیم نماید.

ماده ۱۲ - کلیه ساکنان مناطق محروم استان های مرزی سیستان و بلوچستان ، هرمزگان ، بوشهر، خوزستان و بخشهایی از استان فارس که قسمت اعظم آنها در فاصله ۳۰ کیلو متر از ساحل قرارداد در صورتی که بیش از یک سال در منطقه ساکن باشند، می توانند در تعاونی های مرزنیسان عضو شوند.

تعاونی ها و یا افراد غیر عضو مناطق مذکور مجازند کالاهای مورد نیاز خودشان را طبق فهرست به صورت واردات قبل از صادرات و یا بدون انتقال ارز و یا در مقابل صدور تولیدات داخلی وارد و پس از پرداخت وجوه متعلقه از گمرک ترخیص نموده و با ارائه پروانه گمرکی آن پیمان یا تعهد ارزی مربوطه را واریز یا ابطال نمایند.

تبصره ۱ - اهالی مناطق جنگی مشمول این ماده به شرحی که در آیین نامه اجرایی می آید از شرط سکونت یک ساله معاف خواهند بود.

تبصره ۲ - فهرست اساسی نقاط محروم و نوع کالاهای قابل صدور و ورود موضوع این ماده و همچنین مهلت واریز پیمان و ابطال تعهد ارزی در آیین نامه اجرایی مشخص خواهد شد.

تبصره ۳ - سقف ارزش کالاهای وارداتی و صادراتی برای هر عضو از مرزنیسان پنجاه هزار (۵۰۰۰۰) ریال و برای ساکنین جاسک شرقی و بخش بیابان و جزایر قشم ، هنگام ، لاوان ، هرمز لارک کیش ، هندورابی ، خارک

و خارکو هشتاد هزار (۸۰۰۰۰) ریال ، ساکنین جزایر ابوموسی و تنب بزرگ و کوچک ، سیری و سایر جزایر جنوبی کشور یکصد هزار (۱۰۰۰۰۰) ریال در سال خواهد بود.

تبصره ۴ - ادوات و لوازم مورد نیاز صید دریایی مذکور در فهرست موضوع این ماده که توسط شرکتهای تعاونی مرزنشینان و صیادان وارد می شود از پرداخت حقوق گمرکی و سود بازرگانی معاف می باشد.

تبصره ۵ - در مورد سایر کالاهای وارداتی مذکور در فهرست که به نام شرکت های مذکور وارد می گردد گمرک موظف است در هر اظهارنامه یا پته گمرکی به میزان ۳۰٪ مجموع حقوق و عوارض گمرکی و سود بازرگانی (به استثنای هزینه های تخلیه و بارگیری و انبارداری) تخفیف منظور نماید.

ماده ۱۳ - کارکنان شناورهای بادبانی قایقها و لنجهایی که بین سواحل

جمهوری اسلامی ایران و کشورهای دیگر در تردد هستند می توانند در هر سفر (حداکثر ۱۲ سفر در سال) از اقلام فهرست کالاهای وارداتی شرکتهای تعاونی مرزنشینان با رعایت محدودیت ها و شرایط مندرج در قانون و آیین نامه ، کالاهای مجاز و مجاز مشروط جمعا به ارزش سیف پانزده هزار (۱۵۰۰۰) ریال در مقابل صادرات کالاهای بدون پیمان ارزی و یا بدون انتقال ارز همراه خود وارد و با رعایت قوانین مربوط بدون کسب مجوزهای مقرر با پرداخت ۵۰٪ وجوه متعلقه از گمرک ترخیص نمایند.

ب صادرات

ماده ۱۴ - به منظور جلب همکاری و هماهنگی کلیه دستگاههای دولتی و عمومی و اتخاذ سیاستهای لازم جهت ایجاد تسهیلات و تشویق و توسعه صادرات غیر نفتی و سرمایه گذاریهای لازم در این جهت و شناسایی مشکلات و موانع صادرات و کوشش در رفع آنها و حذف تشریفات زائد با رعایت اصل خودکفایی و اولویت تولید نیازهای داخلی کمیته ای به نام کمیته توسعه صادرات غیر نفتی مرکب از نخست وزیر (رییس) و وزرای بازرگانی ، صنایع ، صنایع سنگین ، کشاورزی ، معادن و فلزات ، اقتصاد و دارایی و جهاد سازندگی و رییس کل بانک مرکزی و رییس

اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران تشکیل می گردد. این کمیته می تواند کمیته های فرعی و تخصصی تشکیل داده و به آنها تفویض

اختیار نماید.

تبصره ۱ - لازم است در کمیته مزبور حسب مورد از کارشناسان و نمایندگان صادرکنندگان بخش خصوصی و تعاونی و عمومی دعوت به عمل آمده و بدون داشتن حق رای شرکت نمایند.

تبصره ۲ - کمیته مزبور مکلف است کمیته ای را در هر استان زیر نظر استاندار و عضویت نمایندگان ثابت و تام الاختیار دستگاههای مذکور در ماده فوق تشکیل دهد.

تبصره ۳ - بانک مرکزی و کلیه وزارتخانه ها موظفند اختیارات خود را در چهار چوب قانون جهت توسعه صادرات و رفع مشکلات آنها به نمایندگیهای خود در استانهای سراسر کشور تفویض نموده تا از تمرکز کار در مرکز جلوگیری به عمل آید.

ماده ۱۵ - سیاست صادراتی کشور باید مبتنی بر تشویق تولید کالاهای صادراتی غیر نفتی که از مزیت نسبی برخوردار هستند قرار گیرد و در جهت وصول به این هدف باید دولت حتی المقدور تسهیلات لازم را فراهم آورد.

ماده ۱۶ - سیاست های صادراتی کشور با رعایت اولویت در تولید و تامین کالاهای اساسی باید با سیاست های توسعه کشاورزی و صنعتی و معدنی و استخراج و فرآوری مواد معدنی هماهنگ باشد.

تبصره - کالاهایی که با ارز دولتی تولید می گردد در صورت مازاد بودن بر نیاز داخلی با تشخیص کمیته توسعه صادرات قابل صدور خواهد بود.

ماده ۱۷ - سیاست اعطا جوایز و تسهیلات صادراتی باید در کالاهایی متمرکز شود که امکان بالقوه تولید انبوه آن در آینده فراهم گشته و متناسب با ارزش افزوده باشد و نیز عاملی در جهت افزایش و گسترش تورم داخلی نباشد.

ماده ۱۸ - دولت باید حداکثر تسهیلات در جهت تهیه دستگاههای بسته بندی کالاهای صادراتی و ظرف و محفظه مناسب و ابزار و وسایل و مواد لازم را فراهم نموده و راسا و یا به وسیله بخشهای اقتصادی دیگر اقدام مقتضی را معمول دارد.

ماده ۱۹ - دولت موظف است از کالاهای صادراتی پیمان ارزی اخذ و برای واریز آن با توجه به نوع کالا و کشور مقصد مهلت تعیین نماید.

تبصره ۱ - دولت می تواند در موارد استثنایی با پیشنهاد وزارتخانه ذیربط و کسب نظر از بانک مرکزی و مرکز توسعه صادرات تمام یا قسمتی از

بهای کالاهای صادراتی را از شمول دریافت پیمان ارزی معاف نماید و در هر صورت معافیت اعطایی باید برای کلیه بخش های اقتصادی یکسان باشد.

تبصره ۲ - برای تعاونی مرزنشینان به جای پیمان ارزی وثیقه یا تعهد مورد قبول بانک محل پذیرفته می شود.

تبصره ۳ - ماشین آلات و تجهیزات و سایر وسائلی که جهاد سازندگی جهت فعالیتهای عمرانی در سایر کشورها، با تصویب هیات وزیران موقتا از کشور خارج می نماید از شمول این ماده مستثنی می باشد و وزیر مربوطه متعهد است اقلام فوق را بازگردانده و یا دلیل موجهی مبنی بر عدم استرداد آن به هیات دولت ارائه نماید.

ماده ۲۰ - برگ واریز پیمان ارزی (واریزنامه) در حکم اوراق بهادار موضوع قانون تاسیس بورس (مرکز معاملات اوراق بهادار مصوب ۱۳۴۵) بوده و نحوه معاملات واریزنامه های صادراتی با توجه به این قانون طبق آیین نامه ای خواهد بود که حداکثر ظرف مدت دو ماه توسط بانک مرکزی تهیه و به تصویب هیات وزیران می رسد.

ماده ۲۱ - کمیسیون نرخ گذاری نرخ پیمان نامه ارزی کلیه کالاهای صادراتی را بر مبنای ضوابط زیر مشخص می نماید.

۱ - میزان تاثیر در افزایش و گسترش تورم داخلی.

۲ - قیمت کالا در بورسهای بین المللی.

۳ - قیمت عمده فروشی داخل کشور.

۴ - قیمت کالاهای رقیب در بازارهای صادراتی با توجه به کیفیت کالا.

۵ - هزینه ارزی مصرف شده در زنجیره تولید.

ماده ۲۲ - کمیسیون نرخ گذاری مرکب از نمایندگان وزارت بازرگانی، بانک مرکزی، وزارتخانه ذیربط، مرکز توسعه صادرات، گمرک ایران و دو نفر از اتحادیه مربوطه به معرفی اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران خواهد بود.

تبصره ۱ - در مواردی که صادرکنندگانی عضو اتاق بازرگانی و صنایع و معادن نبوده و یا اتحادیه صادراتی نداشته باشند به جای دو نفر مذکور حسب مورد نماینده مدیران شرکتهای تعاونی و یا دولتی یا خصوصی با دعوت وزارت بازرگانی در کمیسیون شرکت خواهند نمود.

تبصره ۲ - نرخ صادراتی فلزات و کانی های فلزی با توجه به قیمت بورسهای بین المللی توسط وزارت معادن و فلزات تعیین و به عنوان صورتحساب موقت توسط بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و گمرک مورد قبول و اقدام قرار می گیرد، صورتحساب نهایی پس از تایید کمیسیون نرخ گذاری معتبر خواهد بود.

ماده ۲۳ - چنانچه پس از اخذ پیمان ارزی و امضا پروانه صادراتی کالا تا مدت ۸ ماه برای گمرک یا صادرکننده کالا مشخص گردد که پیمان ارزی کمتر یا بیشتر از میزان مقرر دریافت شده است ، موضوع مورد بررسی گمرک قرار گرفته و نسبت به اصلاح پیمان اقدام خواهد شد.

ماده ۲۴ - کالاهایی که برای صادرات آنها قبل از صدور، ارز خارجی به بانک معرفی می گردد همچنین کالاهایی که در مقابل اعتبار اسنادی غیر قابل برگشت طبق ضوابطی که در آیین نامه اجرایی خواهد آمد صادر می شود مشمول ۲٪ تخفیف در پیمان ارزی خواهند بود.

ماده ۲۵ - صادرکنندگانی که ارز حاصل از صادرات خود را به سیستم بانکی می فروشند مشمول ۱۱٪ تخفیف پیمان ارزی به عنوان جبران ضایعات و هزینه های حمل و نقل و تشویق صدور خواهند بود و تخفیف مازاد بر ۱۱٪ موکول به تصویب کمیسیون ماده ۲۶ این قانون می باشد.

ماده ۲۶ - به منظور تشویق صادرکنندگان کالاهای غیر نفتی و رونق بیشتر تولید و صدور کالاهای مزبور، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران موظف است ظرف یک ماه از تاریخ واریز، ارز حاصل از صادرات کالاهای مذکور را با احتساب جوایز صادراتی که توسط کمیسیونی متشکل از نمایندگان رییس کل بانک مرکزی و وزرای بازرگانی ، امور اقتصادی و دارایی ، وزیر ذیربط (حسب نوع کالا) و نماینده رییس کل مرکز توسعه صادرات ایران تعیین و اعلام می شود، خریداری نماید.

تبصره ۱ - تصمیمات کمیسیون مذکور با اکثریت آرا لازم الاجرا خواهد بود.

تبصره ۲ - جوایز ترجیحی تعیین شده تا یک سال قابل کاهش نخواهد بود و در صورت کاهش بعد از یک سال نیز شامل پیمانهای خواهد بود که پس از آن تاریخ سپرده می شود.

تبصره ۳ - اعتبار ریالی جهت پرداخت جوایز ترجیحی از محل واردات کالاهایی که فروش ارز غیر نفتی به آنها با احتساب جوایز صادراتی تصویب و اعلام می گردد تامین خواهد شد.

تبصره ۴ - تعیین جوایز باید به نحوی انجام گیرد که ضمن رعایت تضمین سود معقول برای صادرکنندگان و حفظ انگیزه توسعه صادرات غیر نفتی موجب فشار تورم در جامعه نگردد.

ماده ۲۷ - به منظور ایجاد شرایط مناسب برای گرایش صادرکنندگان به بازارهای جدید و انگیزه صدور مستقیم کالا به کشورهای مصرف کننده کالاهای صادراتی ایران و همچنین افزایش صادرات به کشورهایی که بازار آنها امکان جذب کالاهای صادراتی بیشتری را دارد کمیسیون ماده ۲۶ می تواند در آن گونه موارد حداکثر تا ۲۰٪ به نرخ ترجیحی معمول اضافه نماید.

ماده ۲۸ - انتقال ارز حاصل از صادرات غیر نفتی توسط صادرکننده به سایر واردکنندگان مجاز به منظور وارد کردن کالا به شرح زیر امکان پذیر می باشد.

الف - صادرکنندگان بخش خصوصی و تعاونی می توانند حق استفاده از ارز حاصل از صادرات خود را به اشخاص حقیقی یا حقوقی دیگر که مجاز به واردات می باشند، واگذار نمایند.

ب - ارز حاصل از صادرات وزارتخانه ها و سازمانهای دولتی و شرکتهای تحت پوشش و وابسته به آنها منحصرأ با نظر وزیر مربوطه یا نماینده وی قابل انتقال به یکدیگر خواهد بود.

تبصره - ارز حاصل از فعالیتهای مربوط به حمل و نقل کالا عیناً مشمول تسهیلات و مزایای مقرر برای ارز حاصل از صادرات کالا با رعایت مفاد ماده فوق می باشد.

ماده ۲۹ - واحدهای تولیدی، صنعتی، معدنی که مستقیماً به صدور تولیدات خود مبادرت می ورزند، معادل ۵۰٪ ارزش صادرات آنها از شمول مالیات بر درآمد معاف می باشد.

ماده ۳۰ - شرکتهای حمل و نقل دولتی وابسته به دولت اعم از زمینی، هوایی و دریایی باید حمل کالاهای صادراتی کشور را در اولویت قرار دهد و کمیسیونی مرکب از نمایندگان وزارت بازرگانی (مرکز توسعه صادرات)، وزارت راه و ترابری، بانک مرکزی و وزارتخانه ذیربط (حسب مورد) تشکیل و در کرایه حمل کالاهای صادراتی تخفیفی متناسب با نوع کالا می نماید.

ج - واردات

ماده ۳۱ - دولت موظف است واردات کالاهایی را که در داخل کشور به مقدار نیاز تولید می شود و یا امکانات بالقوه تولید آنها فراهم است را در صورتی که منجر به تورم قیمت کالاهای اساسی نشود، غیر مجاز اعلام نماید. تبصره - وزارت بازرگانی موظف است برای واردات کالاهای قابل ورود با رعایت مفاد این ماده به منظور تامین کمبود با هماهنگی وزارتخانه ذیربط مجوز ورود صادر نماید.

ماده ۳۲ - دولت موظف است به طور مستمر روی کالاهای وارداتی بررسی نموده چنانچه بین آنها اقلامی که جنبه تجملی و لوکس دارد مشاهده نماید. در جدول ضمیمه مقررات صادرات و واردات به عنوان غیر مجاز اعلام کند.

ماده ۳۳ - دولت هنگام پیشنهاد افزایش و کاهش حقوق گمرکی و یا تعیین و تغییر سود بازرگانی و دیگر مبالغ دریافتی از کالاهای وارداتی بر اساس مصوبات خود باید توجه نماید که مجموع دریافتی از کالای وارداتی ساخته شده به نسبت از کالاهای نا تمام داخلی بیشتر باشد و همواره تناسب بین مجموع دریافتی و مرحله ساخت کالا حفظ گردد.

ماده ۳۴ - در مورد کالاهایی که تولید داخلی آن به مقدار نیاز کشور نمی باشد و به ناچار کسری آن وارد می گردد، باید مجموع دریافتی دولت از کالاهای وارداتی مشابه به نحوی تعیین شود که حمایت موثری از تولیدات داخلی به عمل آید.

تبصره - اجرای مفاد این ماده در مورد کالاهای اساسی باید به نحوی انجام گیرد که ضمن حمایت از تولید داخلی موجب افزایش تورم نگردد.

ماده ۳۵ - با توجه به امر مهم خودکفایی در تولیدات کشاورزی و اهمیت مکانیزاسیون در افزایش محصولات کشاورزی و در نظر گرفتن اولویت ساخت ماشین آلات و تجهیزات کشاورزی در داخل کشور همراه با رشد و گسترش صنعت ماشین سازی کشور دولت مکلف است لوایح لازم را جهت حذف تدریجی معافیت گمرکی این قبیل کالاها ظرف شش ماه تهیه و برای تصویب به مجلس شورای اسلامی تقدیم نماید.

ماده ۳۶ - مسئولیت کمیسیون خرید متشکل در شرکت بازرگانی دولتی موضوع ماده واحده شماره ۱۱۰۲/د مورخ ۱۳۵۸/۹/۲۴ به عهده وزیر بازرگانی می باشد.

ماده ۳۷ - واردکنندگان و تولیدکنندگان هر نوع ماشین آلات اعم از صنعتی ، کشاورزی ، ساختمانی ، مخابراتی ، وسائط نقلیه ، وسایل خانگی و غیره موظفند همزمان با خرید ماشین آلات مزبور راسا و یا با انعقاد قرارداد با موسسات یا افراد دیگر نسبت به تامین لوازم یدکی کالاهای وارداتی یا تولیدی و ارائه خدمات در حد متعارف اقدام نمایند و در صورت ثبوت تخلف از این مسئولیت یا قصور از ناحیه آنها مطابق مقررات قانونی عمل خواهد شد.

ماده ۳۸ - دولت مکلف است ضمن سعی در محدود نمودن تنوع ماشین آلات و دستگاههای وارداتی و انتخاب انواعی که با امکانات ساخت در داخل کشور متناسب است ، حتی المقدور نوعی را انتخاب کند که تهیه قطعات یدکی آن منحصر به یک یا دو کشور خاص نباشد.

ماده ۳۹ - قیمت کلیه کالاهای وارداتی اعم از بخش خصوصی ، تعاونی ، ملی شده و دولتی جز در مورد کالاهای سوغات ، هدایا، کالاهای همراه مسافر و کالاهای بدون انتقال ارز و کالاهای موضوع تبصره ۳ - ماده ۴ و کالاهای خاص نظامی باید قبل از ثبت سفارش در بانک به تایید وزارت بازرگانی رسیده باشد.

دولت مهلت بررسی قیمت توسط وزارت بازرگانی را در آیین نامه اجرایی تعیینخواهد نمود.

تبصره ۱ - در موارد بروز اختلاف در قیمتها بین مراکز تهیه و توزیع و دستگاههای ذیربط، کمیسیون مرکب از نمایندگان تام الاختیار نخست وزیر، وزیر بازرگانی ، وزارتخانه ذیربط، موضوع را ظرف مدت ۱۵ روز بررسی و حل و فصل می نماید.

تبصره ۲ - تمام یا قسمتی از تجهیزات مربوط به طرحهایی که امکان بررسی قیمت آنها وجود ندارد، به پیشنهاد کمیسیون موضوع تبصره یک و تصویب هیات دولت از بررسی قیمت معاف خواهند بود.

تبصره ۳ - ارزش کالاهای وارده که توسط مراکز تهیه و توزیع تایید گردیده است به استثنای موارد ذیل احتیاج به تعیین ارزش مجدد توسط گمرک ندارد.

۱ - در صورتی که کالاهای وارده با مشخصات پروفرا مغایرت داشته باشد.

۲ - تعرفه های اظهار شده نادرست بوده و تغییر تعرفه باعث خروج ارز یا تغییر در حقوق گمرکی و سود بازرگانی شده باشد.

۳ - کالایی با تعرفه واحد در یک زمان یا دو قیمت مختلف از یک محل خریداری شده باشد.

تبصره ۴ - ترخیص قطعات خاص مورد نیاز واحدهای تولیدی بنا به تقاضای وزیر مربوط و موافقت وزیر بازرگانی قبل از انجام ثبت سفارش با رعایت سایر مقررات در بانک بلامانع می باشد.

تبصره ۵ - برای ترخیص محموله های موضوع تبصره ۳ ماده ۴ این قانون که ارزش آنها کمتر از یکصد هزار (۱۰۰۰۰۰) ریال بوده و بدون ثبت سفارش وارد می شود، حسب مورد موافقت وزارتخانه ذیربط مذکور در تبصره اشاره شده و در مورد کاغذ، مرکز و کلیشه مخصوص چاپ اسکناس به هر میزان، تقاضای بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران کافی خواهد بود و نیاز به تایید قیمت نمی باشد.

ماده ۴۰ - دولت موظف است فهرست کالاهای قابل ورود با ارز حاصل از صادرات و بدون انتقال ارز را بر اساس نیازهای کشور به طور مجزا تهیه و اعلام نماید.

نحوه فروش بر مبنای نرخ ارزی متعادل هر کدام و رعایت مصالح دو جانبه صادرکنندگان و مصرف کنندگان در آیین نامه اجرایی مشخص خواهد شد.

تبصره ۱ - واردات در مقابل صادرات ممکن است قبل از صدور کالا انجام گیرد مشروط به این که تضمین بانکی لازم به وزارت بازرگانی ارائه شود.

تبصره ۲ - واردات یا ترخیص کالا به صورت بدون انتقال ارز با اجازه وزارت بازرگانی بوده و شرایط و مقدار آن در آیین نامه اجرایی مشخص می گردد.

ماده ۴۱ - ماده ۲۰ آیین نامه اجرایی قانون امور گمرکی مصوب ۱۳۵۱/۱/۲۰ به شرح زیر اصلاح می گردد.

"اشیا غیر مستعمل و مواد خوراکی همراه مسافر موضوع بند ۵ ماده ۳۷ قانون گمرکی در صورتی که جنبه تجاری نداشته باشد، در مورد هر مسافر در هر سال (اعم از یک سفر یا سفرهای متعدد) تا بهای تمام شده پنجاه هزار (۵۰۰۰۰) ریال با معافیت از حقوق گمرکی و سود بازرگانی و مازاد بر آن تا پنجاه هزار (۵۰۰۰۰) ریال با پرداخت کلیه وجوه متعلقه قابل ترخیص است. کالای مازاد بر این مبلغ مشمول مقررات عمومی صادرات و واردات خواهد بود. در دفعات بعد فقط تا پنجاه هزار (۵۰۰۰۰) ریال کالای غیر = هیچگونه معافیت قابل ترخیص است".

تبصره ۱ - فهرست کالاهای همراه مسافر و ضوابط ترخیص آن در آیین نامه اجرایی مشخص می گردد.

تبصره ۲ - کالاهای ممنوع الورد، ویدئو و دوربین آن، میوه، دانه، بذر، قلمه، پیاز گل و دیگر اجزا نباتی از شمول این ماده خارج است.

تبصره ۳ - کارگران مقیم شیخ نشینهای حوزه خلیج فارس که دارای کارنامه شغلی صادره از طرف وزارت کار و امور اجتماعی می باشند علاوه بر امتیازات فوق می توانند معادل مبلغ دویست هزار (۲۰۰۰۰۰) ریال (یک بار در سال) از نوع کالای مجاز بدون کسب مجوز و با پرداخت کلیه حقوق و سود بازرگانی و سایر عوارض وارد نموده و با نظارت دولت به فروش برسانند.

ماده ۴۲ - به دولت اجازه داده می شود در آیین نامه اجرایی این قانون شرایط و مقدار کالایی که مسافری مجازند با خود از کشور خارج نمایند،

همچنین مقدار کالاهایی که افراد مجازند به عنوان هدیه و سوغات به خارج ارسال و یا از خارج به عنوان هدیه دریافت نمایند تعیین نماید.

ماده ۴۳ - بند ۹ ماده ۳۷ قانون امور گمرکی به شرح زیر اصلاح می گردد:

"هدایایی که از طرف دولتها، اشخاص و موسسات خارجی به دولت، شهرداریها، دانشگاهها و موسسات آموزش عالی و مراکز تحقیقاتی، موسسات خیریه و عام المنفعه، حوزه های علمیه، بقاع متبرکه، نهادهای انقلابی و سازمانهای

رھایی بخش داده می شود، به شرط غیر تجاری بودن اعم از کلی یا جزئی".

تبصره - شرکتهای، موسسات و سازمانهای دولتی که به طور تجاری اقدام به ورود و صدور کالا می نمایند مشمول این بند نمی گردند.

ماده ۴۴ - ورود انواع اتومبیل سواری، ممنوع می باشد.

تبصره ۱ - واردات خودرو برای نیروهای نظامی با تصویب شورای عالی دفاع و در مواردی که ضرورت حیاتی داشته باشد، به تشخیص و موافقت دولت مجاز خواهد بود.

تبصره ۲ - ورود خودروهای موضوع این ماده در مورد نمایندگی های سیاسی و ترانزیت خارجی با رعایت مقررات مربوط بلامانع است.

تبصره ۳ - ورود موقت اتومبیل‌های سواری اتباع خارجی با موافقت مسئولین اطلاعات و انتظامی و رعایت سایر مقررات مربوط بلامانع است.

تبصره ۴ - اتباع ایرانی که در خارج از کشور کار می‌کنند در صورتی که دولتهای بیگانه اقدام به اخراج نا حق آنان بنمایند به تشخیص وزارت امور خارجه می‌توانند همراه خود وانت ، کامیون ، کامیونت که در خارج استفاده می‌کردند و مالک آن هستند وارد نمایند.

ماده ۴۵ - شرکت سرمایه گذاری شاهد مجاز است در مبادی ورودی کشور فروشگاههایی تاسیس نماید و کالاهای این فروشگاه مشمول کالاهای همراه مسافر و کارگران می‌گردد.

مسافری و کارگران می‌توانند تا یک ماه پس از ورود به کشور مابه التفاوت میزان کالاهای همراه خود و حد مقرر در ماده ۴۱ این قانون از فروشگاههای فوق الذکر خریداری نمایند.

نحوه تامین کالا برای فروشگاههای مبادی ورودی و چگونگی حفاظت از آن مطابق ضوابط و مقررات مربوط به فصل سوم از قسمت هشتم آیین نامه اجرایی قانون امور گمرکی می‌باشد.

لیست کالاهای وارداتی و تولیدات داخلی قابل عرضه توسط شرکت مزبور به تصویب هیات دولت خواهد رسید.

ماده ۴۶ - آیین نامه های اجرایی این قانون و سایر مقررات و دستورالعمل های دولت در اجرای این قانون باید با رعایت قسمت بودجه ارزی قانون بودجه کل کشور باشد.

ماده ۴۷ - دولت مکلف است آیین نامه اجرایی این قانون را ظرف ۲۰ روز از تاریخ ابلاغ قانون تهیه و تصویب نموده ، جهت اجرا به سازمانهای ذیربط ابلاغ نماید. این قانون از تاریخ ابلاغ آیین نامه اجرایی آن به وزارت بازرگانی قابل اجرا است.

ماده ۴۸ - وزارت بازرگانی مسئول اجرای این قانون می‌باشد.

قانون فوق مشتمل بر چهل و هشت ماده و چهل و هشت تبصره در جلسه روز پنج شنبه یازدهم تیر ماه یک هزار و سیصد و شصت و شش مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۶۶/۴/۲۲ به تایید شورای محترم نگهبان رسیده است.

رئیس مجلس شورای اسلامی - اکبر هاشمی